

I. V. BABUŠKIN

MUISTELMA

Kiinnostuttuamme vallankumoukselliseen toimintaan ja yhä laajeneviin tuttavuuksiin olimme syventyneet työhön niin, ettemme edes huomanneet, kun koitti sunnuntaikoulujen avajaispäivä¹. Sitä hetkeä olimme odottaneet kärsimättömästi, ja vihdoin se koitti. Tietenkin joka ainoa kirjoittauduimme kouluun. Se oli samalla sekä voimakas kulttuuriahjo että seula, joka erotteli puhtaat jyvät ruumenista, ja samalla laitos, joka tutustutti eri henkilöitä keskenään. Koulussa kehittyi verrattain kestäviä tuttavuuksia, joskaan ei kovin laajoja. Siihen aikaan me valmistelimme kerhoa säännölliseen opiskeluun. Muitakin kerhoja ehkä oli olemassa, mutta niistä ei minulla ollut tietoja enkä erikoisemmin tiedustellutkaan. Heti kun oli koittanut Pietarin syksy, kaikkialta saapui sivistyneistöä ja alkoi voimakas henkinen elämä. Tämä kuohuva elämä tulvahti kaikkialta niin voimakkaana, että minä ja Kostja² jouduimme suorastaan ymmälle. Kerhon perusti uusi tuttavamme, nimitettäköön häntä N:ksi³, työläinen, joka oli asettunut asumaan Nevan tullin takaiseen kaupunginosaan; hän oli yhteydessä sivistyneistöön, jolla oli nähtävästi oma laaja työntekijäpiirinsä, ja siksi se oli valmis suorittamaan systemaattista valistustyötä kerhoissa Nevan tullin takaisessakin kaupunginosassa. Opiskelupaikaksi oli valittu asunto, sillä se oli sopivin eikä siellä ollut ketään sivullisia. Kerhossa oli 6 opiskelijaa ja 7:s luennoitsija. Aloitettiin tutkia kansantaloustiedettä, Marxin mukaan. Luennoitsija⁴ opetti meille tätä tiedettä suullisesti, ilman muistiinpanoja, useinkin pyrkien saamaan meidät väittämään vastaan tai herättämään keskustelun, ja silloin hän yllytti meitä, pakottaen perustelemaan toinen toisellemme oman katsantokantamme määrättyssä kysymyksessä. Siten luennoillamme

¹ Puhe on vuodesta 1893.— *Toim.*

² Tarkoitetaan työmies I. F. Kostinia.— *Toim.*

³ V. A. Selgunov.— *Toim.*

⁴ Luennoitsija oli Vladimir Iljitš Lenin.— *Toim.*

oli hyvin vilkas ja mukaansatempaava luonne, ne kehittivät meissä puhujan tottumuksia; tämä opiskelumuoto oli parhaana keinona kyseisen teeman selittämiseksi kerhon jäsenille. Me kaikki olimme hyvin tyytyväisiä näihin luentoihin ja ihailimme alituisesti luennoitsijamme älyä, sekä laskimme leikkiä, että suuresta älystä hänellä hiukset lähtevät päästä. Samalla nämä luennot totuttivat meitä itsenäiseen työhön sekä aineiston hankkimiseen. Luennoitsija antoi meille kyselykaavakkeita, jotka pakottivat meitä tutustumaan huolellisesti tehdaselämään ja tekemään siitä havaintoja. Niinpä työaikana meidän oli jollakin tekosyyllä käytävä usein toisissa verstaissa tarkoituksella hankkia tarvittavia tietoja havaintojen perusteella ja toisinaan, tilaisuuden satuessa, keskusteluista työmiesten kanssa. Työkalulaatikkoni oli aina täynnä erilaisia paperilappuja, ja päivällisen aikana kenenkään huomaamatta merkitsin ylös työpäivien lukumäärän ja työläisten palkat verstaallamme. On selvää, että suurimpana esteenä minkälaisessa hyvänsä tietojen hankkimisessa oli kertakaikkinen vapaan ajan puute, mutta kuitenkin asia edistyi, vaikkakaan ei niin täydellisesti ja voimaperäisesti kuin sitä olisi toivonut.

